

แนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน
: กรณีการเรียไ้

ปัจจุบันการเรียไ้มีรูปแบบที่หลากหลายและมีความซับซ้อนมากขึ้น สำหรับหน่วยงานของรัฐหรือข้าราชการก็มีการเรียไ้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์ของหน่วยงานของรัฐอยู่เสมอ เช่น การขอรับบริจาคเงินหรือทรัพย์สินเพื่อประโยชน์สาธารณะ การขอรับการสนับสนุนหรือการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ในเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ แม้เรื่องดังกล่าวจะเป็นวัฒนธรรมที่ดีที่แสดงออกถึงความมีน้ำใจ การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน แต่จากการสำรวจพบว่ามีหน่วยงานของรัฐหรือข้าราชการบางส่วนได้มีการอาศัยวัฒนธรรมดังกล่าวเป็นช่องทางในการแสวงหาประโยชน์ที่มีชอบ ดำเนินการเรียไ้ที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดความไม่เป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ และนำไปสู่การทุจริตและประพฤติมิชอบ อันก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งการกระทำดังกล่าวถือเป็นการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนและเป็นความผิดวินัยได้

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้หัวหน้าส่วนราชการ ผู้บังคับบัญชา และข้าราชการได้มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการเรียไ้ และเพื่อเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานที่ดี สร้างทัศนคติและความเข้าใจที่ถูกต้อง รักษาศักดิ์ศรีข้าราชการให้เป็นที่ยึดถือไว้วางใจแก่ประชาชน และสร้างภูมิคุ้มกันสำหรับข้าราชการ จึงกำหนดแนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน : กรณีการเรียไ้ ขึ้น

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนปฏิบัติตามแนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนที่สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเรียไ้อย่างเคร่งครัด

๑.๒ เพื่อให้หัวหน้าส่วนราชการและผู้บังคับบัญชาดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี พร้อมทั้งกำกับดูแลข้าราชการพลเรือนในสังกัดให้ประพฤติปฏิบัติตนในกรณีการเรียไ้ได้อย่างถูกต้อง

๑.๓ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและลดความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาทางจริยธรรม ที่เกิดจากการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบของข้าราชการพลเรือน

๒. กลุ่มเป้าหมาย

แนวทางปฏิบัตินี้ให้ครอบคลุมถึงหัวหน้าส่วนราชการ ผู้บังคับบัญชา ข้าราชการตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

๓. แนวทางปฏิบัติสำหรับข้าราชการพลเรือน : กรณีการเรียไ้

๓.๑ ห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไ้ที่มีชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไ้พุทธศักราช ๒๕๘๗ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไ้ของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ มติคณะรัฐมนตรี และประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

๓.๒ ห้ามใช้หรือแสดงตำแหน่งหน้าที่ราชการให้ปรากฏในการเรียไร

๓.๓ ห้ามใช้อำนาจหน้าที่ในฐานะข้าราชการพลเรือน สั่ง ขอร้อง หรือบังคับให้ผู้ได้บังคับบัญชา หรือบุคคลอื่นช่วยทำการเรียไรที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบและขั้นตอนของกฎหมาย

๓.๔ ห้ามมิให้นำผลการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้ได้บังคับบัญชา หรือบุคคลอื่นที่เกิดจากการเรียไร มาประกอบการพิจารณาให้คุณให้โทษ หรือใช้ในการบริหารทรัพยากรบุคคล และไม่ทำให้ผู้ได้บังคับบัญชาหรือ บุคคลอื่น เกิดความเดือดร้อนหรือเกิดความอึดอัดใจ

๓.๕ ห้ามเรียไรจากข้าราชการ พ่อค้า และประชาชนเพื่อชื่อของขวัญให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ หรือ ผู้บังคับบัญชา เนื่องในโอกาสต่าง ๆ เช่น วันเกิด วันขึ้นปีใหม่ การโยกย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การเลี้ยงรับรอง ข้าราชการผู้ใหญ่หรือผู้บังคับบัญชาที่ไปตรวจราชการ ฯลฯ ตลอดจนการมอบของฝาก หรือของอภินันทนาการ ซึ่งมีราคาแพง โดยปราศจากเหตุตามปกติประเพณีนิยม หากประสงค์จะแสดงความยินดีหรือความปรารถนาดี ควรใช้บัตรอวยพรหรือการลงนามในสมุดอวยพรแทน

๓.๖ ห้ามจัดกิจกรรมที่กำหนดให้มีการจำหน่ายบัตรหรือบริจาคเงินหรือทรัพย์สินที่มีการกำหนด มูลค่าที่แน่นอน เช่น การจำหน่ายบัตรเข้าชมการแสดง การจำหน่ายบัตรเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกอล์ฟหรือกีฬาอื่น เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการเรียไรหรือได้รับยกเว้นตามกฎหมาย

๓.๗ ห้ามใช้สัญลักษณ์ ตราสัญลักษณ์ หรือทรัพยากรของรัฐ เช่น บุคลากร ทรัพย์สิน และ เวลาราชการในการเรียไร เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับอนุญาตหรือได้รับยกเว้นตามกฎหมาย

๔. กลไกการส่งเสริมการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน : กรณีการเรียไร

๔.๑ หัวหน้าส่วนราชการและผู้บังคับบัญชา

๔.๑.๑ ต้องศึกษาและปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียไร ได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไร ของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ มติคณะรัฐมนตรี และประมวล จริยธรรมข้าราชการพลเรือน และต้องดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี

๔.๑.๒ ต้องส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาประพฤติปฏิบัติตามประมวล จริยธรรมข้าราชการพลเรือน และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ในกรณีที่การรักษาวินัย ของข้าราชการมิได้ดีขึ้น ผู้บังคับบัญชาต้องมีส่วนรับผิดชอบ เพราะมิได้เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้ได้บังคับบัญชา มีวินัย และได้ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ซึ่งผู้บังคับบัญชาอาจต้องรับผิดชอบด้วย (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๒ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๖)

๔.๒ คณะกรรมการจริยธรรมประจำส่วนราชการ

๔.๒.๑ ให้คณะกรรมการจริยธรรมประจำส่วนราชการสอดส่องดูแลให้ข้าราชการปฏิบัติ ตามแนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน กฎหมายและระเบียบต่าง ๆ

ที่เกี่ยวข้องกับการเรียไร และนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง พร้อมทั้งส่งเสริมให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนพูดคุย หรือปรึกษาหารือถึงประเด็นความเสี่ยงของแต่ละส่วนราชการ เพื่อวางแผนทางการส่งเสริม และป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบจากกรณีการเรียไรที่อาจจะเกิดขึ้น

๔.๒.๒ ในกรณีที่ข้าราชการมีความเคลือบแคลงหรือสงสัยว่าเป็นการเรียไรที่ไม่ถูกต้อง ตามกฎหมาย และระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรืออาจเป็นการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน ให้ข้าราชการผู้นั้น ยุติการกระทำดังกล่าวไว้ก่อน แล้วแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา หัวหน้าส่วนราชการ และคณะกรรมการ จริยธรรมพิจารณา เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว จึงปฏิบัติตามนั้น

๔.๓ ก.พ.

เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของ ก.พ. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘ (๗) ที่บัญญัติให้ ก.พ. มีหน้าที่ กำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล การบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือนในกระทรวง ทบวง กรม เพื่อรักษาความเป็นธรรมและมาตรฐาน ด้านการบริหารงานบุคคล รวมทั้งตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และตามประมวล จริยธรรมข้าราชการพลเรือน ข้อ ๒๐ (๖) ที่กำหนดให้ ก.พ. มีหน้าที่ตอบข้อสงสัยหรือคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติ ตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน และข้อ ๒๑ กำหนดให้ในกรณีที่เป็นเรื่องสำคัญและมีผลกระทบ ไนวงกว้าง และยังไม่มีความวินิจฉัยของ ก.พ. หรือผู้ตรวจการแผ่นดิน แล้วแต่กรณี คณะกรรมการจริยธรรมอาจส่งเรื่อง ให้ ก.พ. วินิจฉัยเพื่อกำหนด เป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้เพื่อควบคุม ดูแลแนวทางปฏิบัติดังกล่าว ให้สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบที่อาจจะเกิดขึ้นอีกด้วย

๕. กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๕.๑ พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗

๕.๒ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไรของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๔

๕.๓ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไรของหน่วยงานของรัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๕.๔ ประกาศคณะกรรมการควบคุมการเรียไรของหน่วยงานของรัฐ เรื่องการยกเว้นให้หน่วยงาน ของรัฐทำการเรียไรได้โดยไม่ต้องขออนุมัติต่อคณะกรรมการควบคุมการเรียไรของหน่วยงานของรัฐ หรือคณะกรรมการ ควบคุมการเรียไรจังหวัด ตามข้อ ๑๙ (๔) และ (๕) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไรของหน่วยงาน ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๕.๕ มติคณะรัฐมนตรี

๕.๕.๑ หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ร. ๐๒๐๓/ว.๙๔ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๒ เรื่อง การเรียไรของทางราชการ

๕.๕.๒ หนังสือสำนักบริหารของนายกรัฐมนตรี ค่วน ที่ น.ว. ๑๐/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๐๓ เรื่อง การเรียไรชื่อของขวัญให้ผู้บังคับบัญชา การเลี้ยงรับรองข้าราชการผู้ใหญ่ในการไปตรวจ ราชการ

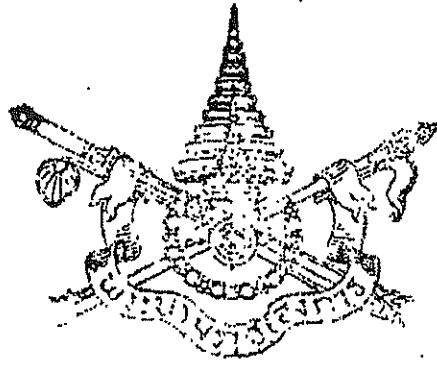
๕.๕.๓ หนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๑๕/ ๒๕๐๑ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๐๑ เรื่อง การตรวจราชการ

๕.๕.๔ หนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๒๘๑/ ๒๔๙๖ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๔๙๖ เรื่อง การเรียโรเงินซื้อของขวัญให้แก่ผู้บังคับบัญชาในโอกาสต่าง ๆ

๕.๕.๕ หนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๑๗๓/ ๒๔๘๗ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๔๘๗ เรื่อง การเรียโร

๕.๖ ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

๕.๗ หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๒ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ เรื่อง การกำชับให้ ผู้บังคับบัญชารักษาวินัยของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการเรียไร

พุทธศักราช 2487

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2486

(ลงวันที่ 16 กันยายน พุทธศักราช 2484)

อาทิตย์ ทัพอากาศ

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 11 มกราคม พุทธศักราช 2487

เป็นปีที่ 11 ในรัชกาลปัจจุบัน

18 มกราคม 2487

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 61 ตอนที่ 6

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมปรับปรุง
กฎหมายควบคุมการเรียไรให้รัดกุมยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
ควบคุมการเรียไร พุทธศักราช 2487"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิก
พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช 2480 และ
บันดากดหมาย กค และข้อบังคับซึ่งขัดแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"การเรียไร" หมายความว่า รวมตลอดถึงการซื้อขาย แลก
เปลี่ยน ชดใช้ หรือบริการ ซึ่งมีการแสดงโดยตรงหรือโดย
ปริยาย ว่ามิใช่เป็นการซื้อขาย แลกเปลี่ยน ชดใช้ หรือบริการ
ธรรมดา แต่เพื่อรวบรวมทรัพย์สินที่ได้มาทั้งหมดหรือบางส่วน
ไปใช้ในกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นด้วย

“บุษกัณฑ์” หมายความว่าบุษกัณฑ์ตามความหมายแห่ง
กตหมายว่าด้วยการควบคุมบุษกัณฑ์

“สิ่งพิมพ์” หมายความว่า สิ่งพิมพ์ตามความหมายแห่ง
กตหมายว่าด้วยการพิมพ์

มาตรา 5 ห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร
ดังต่อไปนี้

(1) การเรียไรเพื่อรวบรวมทรัพย์สินมาให้หรือخذไขแก่
จำเลย เพื่อใช้เป็นค่าปรับ เว้นแต่จะเป็นการเรียไรในระหว่าง
วงเสียดาติของจำเลย

(2) การเรียไรโดยกำหนดเก็บเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่น
เป็นอัตราโดยคำนวณตามเกณฑ์ปริมาณสินค้า ผลประโยชน์
หรือวัตถุอย่างอื่น

(3) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมชามแก่ความสงบ
เรียบร้อยหรือสัถัมอันดีของประชาชน

(4) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุกระทบกะเทือน หย่างรุนแรง
ถึงทางสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ

(5) การเรียไรเพื่อจัดหาบุษกัณฑ์ให้แก่ต่างประเทศ

18 มกราคม 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 6

มาตรา 6 การเรียไรของอ่าววังเพื่อประโยชน์แก่ราชการ
เทศบาลหรือสาธารณะประโยชน์จะจัดให้มีได้ต่อเมื่อได้รับ
อนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการเรียไรแล้ว

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับแก่การเรียไรซึ่งกะชวง
ทบวงหรือกรมเป็นผู้จัดให้มี

มาตรา 7 ให้มีคณะกรรมการควบคุมการเรียไร ประกอบด้วย
ตัวปลัดกะชวงมหาดไทยซึ่งเป็นประธานโดยดีแห่ง และ
กัมการอื่นคือ ผู้แทนกะชวงสาใหม่หนึ่งคน ผู้แทนกะชวง
ศึกษาธิการหนึ่งคน ผู้แทนกะชวงกรมการสธารณะสุขหนึ่งคน
ผู้แทนกะชวงกรมการคลังหนึ่งคน ผู้แทนกรมท่าหวัดหนึ่งคน
และผู้แทนกรมมหาดไทยหนึ่งคน กัมการต้องมาประชุมไม่
น้อยกว่าสี่คนจึงเป็นองค์ประชุม

มาตรา 8 การเรียไรในถนนหลวงหรือในที่สาธารณะ การ
เรียไรโดยโคสนาด้วยสิ่งพิพิ ด้วยวิญกะชายเสียง หรือ
ด้วยเครื่องเปล่งเสียง จะจัดให้มีหรือกัมได้ต่อเมื่อได้รับ
อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว

ข้อความในวรรคก่อนนี้มีให้ใช้บังคับแก่

(1) การเรียโร ซึ่งได้รับอนุญาตหรือได้รับยกเว้น ตาม
มาตรา 6

(2) การเรียโร เพื่อกุศลสงเคราะห์ในโอกาสที่บุคคล
ชุมนุมกันประกอบศาสนกิจ

(3) การเรียโรโดยขอร้องของใบงานออกบ้าน หรือใน
ที่นัดประชุมเฉพาะเท่านั้นได้จัดให้ขึ้นโดยชอบด้วยกติกาสมา
ซึ่งผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าออกบ้าน หรือผู้จัดให้มี
ประชุมเป็นผู้จัดให้ขึ้น

มาตรา 9 เมื่อมีผู้ขอร้องรับอนุญาตตามมาตรา 6 คณะกรรมการ
ควบคุมการเรียโรมิ้อำนาจแต่งตั้งไม่อนุญาต หรือสั่งอนุญาตโดย
กำหนดเงื่อนไข

(1) จำนวนเงินหรือทรัพย์สินอันอย่างสูงที่ให้เรียโรได้
(2) เขตหรือสถานที่และเวลาที่อนุญาตให้ทำการเรียโร
(3) วิธีการเก็บรักษาและทำบัญชีเงิน หรือทรัพย์สิน
ที่เรียโรได้

(4) วิธีทำการเรียโร

๑๘ มกราคม ๒๕๕๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๘

ในกรณีที่ส่งอนุญาต ให้คณะกรรมการกำหนดวันสอบ
 แห่งใบอนุญาตไว้ด้วย และในกรณีที่ส่งไม่อนุญาต ให้แจ้ง
 และแสดงเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบ

มาตรา ๑๐ เมื่อผู้ขออนุญาตตามมาตรา ๙ ให้นำความ
 ในมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ส่ง อนุญาตให้
 พนักงานเจ้าหน้าที่ แจ้งและแสดงเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบ
 พายในกำหนดสิบวัน นับแต่วันได้รับคำร้องขอ

ในกรณีที่ส่งไม่อนุญาต ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คดี ส่ง
 ของพนักงานเจ้าหน้าที่ พายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันได้
 ซาบคำส่งไม่อนุญาต การอุทธรณ์นี้ในจังหวัดพระนครและ
 นครบุรีรัมย์ต่อคณะกรรมการจังหวัด แต่งตั้งขึ้น ในจังหวัด
 อื่นให้ยื่นต่อคณะกรรมการจังหวัด คำชี้ขาดของคณะกรรมการ
 หรือคณะกรรมการจังหวัดแล้วแต่กรณีให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้อนุญาตให้บุคคลดังต่อไปนี้จัดทำ
 การเรือไร หรือที่ การเรือไร

(๑) บุคคลมีอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี

ตอนที่ 6 เล่ม 61 ราชกิจจานเบกษา 18 มกราคม 2487

(2) บุคคลผู้ขัดพันเพื่อไม่สมประกอบ ผู้ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(3) บุคคลเป็นโรคติดต่อที่น่ารังเกียจ

(4) บุคคลผู้เคยต้องโทษฐาน ลักทรัพย์ วิวาททรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ โจรสลัด กระจโงก ฉ้อโกง ขักขอกทรัพย์ รับของโจรหรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายลักษณะอาญา และพ้นโทษมาแล้วยังไม่ครบห้าปี

(5) บุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่ามีความประพฤติหรือหลักฐานไม่น่าไว้วางใจ

มาตรา 12 บุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเรียไรต้องมีใบอนุญาตติดตัวอยู่ในขณะทำการเรียไร และต้องให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลผู้ประสงค์จะเข้าส่วนในการเรียไรตรวจดู เมื่อเจ้าหน้าที่หรือบุคคลนั้นเรียกช่อง

ในการเรียไรซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดที่ ประจำที่ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตวันเวลาที่ทำการเรียไรให้เห็นได้โดยชัดเจน

มาตรา 13 ในการรับเงินหรือทรัพย์สินที่เรียไรได้ ต้องออกใบรับให้แก่ผู้บริจาคกับมีต้นขั้วใบรับไว้เป็นหลักฐาน

18 มกราคม 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 6

และให้ผู้จัดให้มีการเรียบไรประกาศ อดรับและจ่ายเงิน และ
ทรัพย์สินให้ประชาชนชาวเป็นครั้งคราวตามสมควร และ
เมื่อได้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินนั้นหมดไปแล้ว ให้ประกาศ
ขอตำบลช้ออีกครั้งหนึ่ง

มาตรา 14 ห้ามมิให้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินที่เรียบไรได้มา
นั้นใน กิจการหย่างอื่นนอกวัตถุประสงค์แห่งการเรียบไรตาม
ที่ได้สแดงไว้ เว้นแต่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายพอสมควรในการ
เรียบไรนั้นเอง

มาตรา 15 เงินหรือทรัพย์สินที่เรียบไรได้มานั้น ถ้าไม่ต้อง
จ่ายเพราะไม่อาดค้เนินการตามวัตถุประสงค์แห่งการเรียบไร
ตามที่ได้สแดงไว้ หรือเหลือจ่ายเพราะเหตุใด ๆ ให้ผู้จัดให้
มีการเรียบไรรายงานให้คณะกรรมการควบคุมการเรียบไร หรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณีชาว และให้คณะกรรมการหรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ส่งเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว
แล้วไป ประกอบการ กุศลหรือ สาธารณะประโยชน์หย่างหนึ่ง
หย่างใดตามแต่เห็นควน

ตอนที่ 6 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 18 มกราคม 2487

ถ้าผู้จัดให้มีการเรียไรตาขลงเสียก่อน ให้หน้าของผู้จัด
ให้มีการเรียไรดังกล่าวในวัคก่อน ตกเป็นของผู้ครอบครอง
เงินและทรัพย์สินดังกล่าวแล้ว

มาตรา 16 ในการเรียไรห้ามมิให้ใช้ถ้อยคำหรือวิธีการใดๆ
ซึ่งเป็นการบังคับผู้ถูกเรียไรโดยตรงหรือโดยปริยาย หรือซึ่ง
จะคำให้ผู้ถูกเรียไรเกิดความหวาดหวั่นหรือเกรงกลัว

มาตรา 17 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 5 มาตรา 6 วัคแรก มาตรา 8
วัคแรก มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท
หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 18 ผู้ใดทำผิดเงื่อนไขในการอนุญาต ซึ่งขณะ
กัมการควบคุมการเรียไรกำหนดตามมาตรา 9 หรือพนักงานเจ้า
หน้าที่กำหนดตามมาตรา 11 หรือฝ่าฝืนมาตรา 12 มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา 19 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 15
มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

18 มกราคม 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 51 ตอนที่ 6

มาตรา 20 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 16 มีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้ง
ปรับทั้งจำ

มาตรา 21 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกวดกระทรวงแต่ ตั้ง
พนักงานเจ้าหน้าที่ และกิจการหย่างอื่น เพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

กวดกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี